

РЕШЕНИЕ № 178
гр. Габрово, 11.12.2017 година
В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Габрово в открито съдебно заседание от шести декември през две хиляди и седемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛИН КОСЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ КИРОВА-ТОДОРОВА

ДАНИЕЛА ГИШИНА

и секретар **МАРИЕЛА КАРАДЖОВА** сложи за разглеждане докладваното от съдия **КОСЕВ Адм.д.№295** по описа за 2017 година на Административен съд Габрово и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 16, ал. 2 от Закона за нормативните актове. Образувано е по Протест на прокурор при Окръжна прокуратура Севлиево- Милчо Гензов против разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 8 от Наредба за рекламната дейност на територията на Община Габрово, приета с Решение №98 от 09.07.1998г. на Общински съвет Габрово.

Според подателя на протеста в чл. 19, ал. 2 от ЗВ били изброени хипотезите, в които Общинските съвети можели да налагат ограничения на вероизповеданията, като в конкретния текст ОС Габрово бил излязъл извън тази своя компетентност. Твърди се също, че в чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от ЗВ са уредени ограниченията на правото на вероизповедание, сред които не е визирана забрана за рекламна дейност в тяхна полза.

Прави се искане за отмяна или прогласяване на нищожност на чл. 8, ал. 2, т. 8 от Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Габрово.

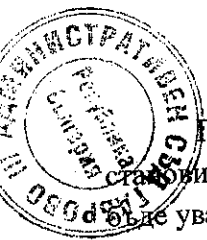
Оспорването е съобщено по реда на чл. 181, ал. 1 и 2, чрез публикация в „Държавен вестник“ и на Интернет страницата на ВАС. Към него няма присъединяване на други лица. На основание чл. 192 от АПК делото се гледа и с участието на Прокурор от Окръжна прокуратура Габрово.

Наредбата е приложена към делото в цялост. Процесният текст не е изменен от датата на първоначалното приемане на протестиращия подзаконов нормативен акт.

ГАС счита, че подаденият Протест е редовен и допустим, поради което следва да бъде разгледан по същество.

В проведеното по делото открито съдебно заседание протестиращата страна се представлява от прокурор при ОП Габрово- Александър Александров, който поддържа подадения Протест.

Ответната страна – ОбС Габрово, редовно призован се представлява от надлежно упълномощен пр. представител- адвокат.

Представителят на Окръжна прокуратура Габрово прокурор Александров, е на становище, че протестът е мотивиран и основателен, поради което намира, че следва да бъде уважен изцяло.

Съдът извърши проверка за наличието на съдържащите се в Протеста мотиви за отмяна на процесната подзаконова нормативна разпоредба и провери служебно за наличие на всички основания, измежду посочените в чл. 146, във вр. с чл. 196 от АПК, за прогласяване на нейната нищожност, както и всички законови основания за отмяната му, вкл. и неупоменати от страните.

За да се произнесе по съществува на правния спор, съдът взе предвид от фактическа и правна страна следното:

С Разпореждане №763 от 19.10.2017г. на ГАС на ОС Габрово е указано да предостави в цялост преписката по приемането на процесната наредба, вкл. предложението за приемането ѝ, публикуването му, данни за обсъждането му в съответните комисии в ОбС Габрово, както и данни за евентуална промяна на процесната нормативна разпоредба, при положение, че такива са налице след първоначалното ѝ приемане. В тежест на ответника е да установи изпълнението на законовите изисквания при издаването на Наредбата, съответствието на процесната разпоредба със закона, вкл. че мотивите за приемането на проекта са публикувани, че на заинтересованите лица е била предоставена възможност да правят предложения и да дават становища по него, както и че оспорената разпоредба не противоречи на нормативен акт от по-висок ранг.

От представената по делото преписка се установява следното:

На 11.06.1998г. в Община Габрово е входирано предложение на Кмета на общината за приемане на процесната Наредба. Няма данни по делото авторът на предложението да е изложил мотиви за изготвянето му.

На основание чл. 25, ал. 1 от ЗМСМА председателят на ОбС Габрово е свикал общинските съветници на заседание на 09.07.1998г., като в дневния ред е заложено приемането на процесната Наредба.

С Решение №98 от 09.07.1998г. ОбС Габрово е приел процесната Наредба.

Ответната страна е представила по делото едно изменение на Наредбата, но то е неотнормосимо към правния спор, т.к. не касае оспорената нормативна разпоредба.

Въз основа на така изложеното и във връзка с процедурата по приемане на процесния подзаконов нормативен акт ГАС установи, че по делото не са представени като доказателства, въпреки дадени от съда указания в такава насока, предложение за приемане на проект на Наредбата, данни за публикуване на предложението за проекта, както и мотивите/ докладата за това в местната преса, на интернет страницата на общината или по друг начин. Няма доказателства, че на заинтересованите лица е предоставена възможност да представят свои предложения, възражения или препоръки.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от ЗНА, преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно докладата, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок

за предложения и становища по проекта. Тези разпоредби ГАС намира за неизпълнени, с оглед изложеното по-горе.

Разпоредбата на чл. 28 от същия нормативен акт, отново в редакцията ѝ към същия период на предлагане, обсъждане и приемане на наредбата, изисква проектът на нормативен акт заедно с мотивите, съответно доклада към него, да се внесат за обсъждане и приемане от компетентния орган, като мотивите, съответно докладът, съдържат:

1. причините, които налагат приемането;
2. целите, които се поставят;
3. финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба;
4. очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива;
5. анализ за съответствие с правото на Европейския съюз.

Проект на нормативен акт, към който не са приложени мотиви, съответно доклад, съгласно изискванията по ал. 2, не се обсъжда от компетентния орган, в случая – от Общинския съвет.

Липсва приложен Проект на наредбата, както и приложени мотиви /доклад/, които да отговарят на тези изисквания и да имат такова съдържание. От съдържанието и от преписката не става ясно да е правено подробно обследване, въз основа на което да са изградени такива изводи. Не са представени доводи относно причините, налагащи приемането на Наредбата. Така констатираните факти по провеждане процедурата по приемане на процесната Наредба навеждат на извода за нарушение и на чл. 28 от ЗНА.

С нарушението на процедурата по приемането на Наредбата е нарушен и чл. 26, ал. 1 от ЗНА, според който изработването на проект на нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на обосноваемост, стабилност, откритост и съгласуваност. Липсата на тези реквизити прави предложението необосновано, а препятстването на възможността гражданите и юридическите лица – адресати на новата наредба, да се запознаят обстойно с мотивите /доклада/ към предложението, като след това им се предостави минимум 14-дневен срок да изразяват становища и предложения по проекта, нарушават изискванията за откритост и съгласуваност. Тези нарушения са съществени и сами по себе си са основание за отмяна на оспорените текстове от подзаконовия нормативен акт.

ГАС намира, че е налице и противоречие с материалния закон, поради което има още едно основание за уважаване на протеста, изразяващо в следното:

Разпоредбата на чл. 37, ал. 1 и ал. 2 от КРБ въвежда принципа за свобода на вероизповеданията на територията на Република България. Текстовете предвиждат свободата на съвестта, на мисълта и избора на вероизповедание и на религиозни или атеистични възгледи да са ненакърними. Единственото ограничение на тази свобода е въведено с разпоредбата на ал. 2, според която свободата на съвестта и на вероизповеданието не може да бъде насочена срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала или срещу правата и свободите на други граждани. Дори със закон не могат да се въвеждат други ограничения. Не може да се приеме по презумпция, че с рекламиране на определена религия или религиозна общност е реализиран който и да било от елементите на хипотезата на тази ограничителна

конституционна разпоредба. Такава една забрана няма житейски логична причина, нито законова опора. Още повече посредством въвеждането на допълнителното ограничение да не се рекламира такава дейност единствено от нерегистрираните на територията на Община Габрово религии или общности. Оспорената забрана на практика въвежда незаконосъобразното задължение за такава териториална регистрация в случай, че религиозна общност желае да рекламира конкретна своя проява или самата себе си.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 и чл. 6 от ЗВ доуточнява и доразвива конституционната разпоредба, като дава дефиниция за съдържанието на признатото право на вероизповедание. Това е правото на всеки човек свободно да формира религиозните си убеждения, както и да избира, променя и изповядва - съответно практикува - свободно своето вероизповедание, индивидуално или колективно, публично или частно, чрез богослужение, обучение, обреди и ритуали. Съгласно чл. 4 от закона вероизповеданията са свободни и равноправни, а религиозните институции са отделени от държавата. Държавата осигурява условия за свободно и безпрепятствено упражняване на правото на вероизповедание, като съдейства за поддържане на търпимост и уважение между вярващите от различните вероизповедания, както и между вярващи и невярващи. Няма причини, в тази връзка, нито правни основания да се забранява рекламирането на религиозна дейност или на религиозна общност, които не нарушават законите на страната. Още по-малко може да се приеме подобно ограничение с въвеждане на изискването за регистрация на подобна общност или религия в общината, за да може тя да развива свободно дейността си наравно с регистрираните такива сдружения.

Разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗВ посочва конкретни проявления на субективното право на вероизповедание, сред които е: Правото да се създават и поддържат религиозни общности и институции със структура и начин на представителство, които са подходящи според свободното убеждение на членовете им /т.1/- т.е. не може да се изисква създаване на териториални структури, още по-малко да се изисква регистрация на такива, за да може свободно да се развива религиозна дейност на територията на дадена община. Друго проявление на това право е регламентирано в т. 5 и това е правото да се пишат, издават и разпространяват религиозни публикации - това е вид реклама на дейността на общността и законът не предвижда варианти за ограничаването ѝ по начина, по който това е направено с оспорената нормативна разпоредба.

Ограниченията за реализиране на субективното право на вероизповедание са регламентираны в чл.7, ал. 1 и ал. 2 от ЗВ, които предвиждат, че свободата на вероизповедание не може да бъде насочена срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала или срещу правата и свободите на други лица. Също така религиозните общности и институции, както и верски убеждения, не могат да се използват за политически цели. Алинея 3 изрично провежда принципа на забрана за други ограничения. Рекламата на дейността на дадена религиозна общност или на определена религия, особено пък нерегистрирана на територията на общината, не може да се приеме, че влиза автоматично в разрез с тези разпоредби. Освен това при наличие на противоречие с тях чл. 8 от закона предвижда начините, посредством които може да се ограничи правото

на вероизповедание и това са, например, спиране на разпространението на дадено печатно произведение; спиране на издателската дейност; ограничаване на публичните изяви; отмяна на регистрацията на юридическото лице на вероизповеданието и т.н., но това ограничаване се провежда не посредством предварително въведена забрана за осъществяването на такива функции, а чрез специално производство за ограничаване, което се образува по искане на изрично оправомощени в чл.8, ал. 2 от ЗВ лица и се подчинява на специални процедурни правила, като се образува специално исково производство пред Софийски градски съд. В рамките на това производство се извършва проверка и преценка за наличието или липсата на нарушения при реализирането на правото на вероизповедание и общинският съвет не може да отнема тези правомощия на съда, като сам въвежда незаконосъобразна забрана, дори без да бъде предоставена възможността да се обследва и установява наличие или липса на такова нарушение.

Разпоредбата на чл. 15 от ЗВ предвижда регистрацията на религиозните общности като юридически лица да се извършва от Софийския градски съд по реда на глава четиридесет и девета "Общи правила" от Гражданския процесуален кодекс, а не в общините. Тази регистрация е достатъчно условие за възникване на новия правен субект – юридическо лице, което от този момент придобива правото да развива религиозната си дейност. С регистрацията си по реда на закона и възникването на юридическото лице, то става равноправен субект на всички останали регистрирани по същия начин религиозни общности и правата му не могат да бъдат ограничавани само защото не е направена допълнителна регистрация на някакъв териториален принцип. Регистрацията на местни подразделения е само една призната от закона възможност в чл. 19, ал.1, но тя не е задължителна, за да може съответната общност, регистрирана вече като юридическо лице, да развива дейността си по места, на територията на цялата страна.

В заключение настоящият състав на ГАС намира, че с въведената забрана чрез чл. 8, ал. 2, т. 8 от Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Габрово, се въвежда незаконосъобразно ограничение на правото на вероизповедание, което е недопустимо според Конституцията на Р България и ЗВ, с оглед на което тази разпоредба следва да бъде отменена, поради което настоящият съдът намира, че подаденият протест против нея се явява мотивиран и основателен, поради което следва да бъде уважен.

Прокурорът от ОП Габрово е направил искане за присъждане на направените в хода на съдебното производство разноски в депозираният от него Протест, които в случая са в размер на 20.00 /двадесет/ лв. и представляват заплатена такса за обнародване в ДВ. Същите следва да бъдат присъдени на основание чл. 143, ал. 1, във вр. с чл. 196 от Административно процесуалния кодекс, с оглед изхода на настоящия правен спор.

Воден от горното и на основание чл. 193, ал. 1, предл. трето от АПК, Административен съд Габрово

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по Протест подаден от прокурор от Окръжна прокуратура Габрово Милчо Генжов, разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 8 от Наредба за рекламната дейност на

територията на Община Габрово, приета с Решение №98 от заседание на Общински съвет Габрово, проведено на 09.07.1998г.

ОСЪЖДА Общински съвет Габрово да изплати на Окръжна прокуратура Габрово, направените от нея разноски във връзка с разглеждането на делото пред настоящата съдебна инстанция в размер на 20.00 /двадесет/ лв. такса за обнародване на съобщение за образуване и насрочване на настоящото дело в Държавен вестник.

След влизане в сила на съдебното Решение, на основание чл. 194 от АПК, същото да се обнародва по реда, по който е обнародвана наредбата, в която се съдържа процесните отменени нейни текстове и в 14- дневен срок в Административен съд Габрово да се изпрати информация и доказателства за изпълнението на този ангажимент от страна на Общински съвет Габрово.

Решението подлежи на обжалване на основание чл. 210 и по реда на чл. 211 и сл. от АПК в 14- дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Габрово пред Върховен административен съд.

Препис от съдебното решение да се връчи на страните в едно със съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ не се чете

1./п/ не се чете

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА ПРИ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГАБРОВО

2./п/ не се чете

11.12.2017
(дата на заверката)

Съдебен секретар: